

**16-03-2025 ΟΡΘΟΣ
Β' ΚΥΡ. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.
ΗΧΟΣ ΠΛ. Α' ΕΩΘ. Ε'.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἔκφωνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα θέξα...
‘Ηχος πλ. α’**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
δόνόματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ δόνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Ἀπολυτίκιον. ‘Ηχος πλ. α’**

**Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ¹
καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τε-
χθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυ-
μήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσω-
μεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν
ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπο-
μεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας,
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.**

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου. ‘Ηχος πλ. δ’

**Ορθοδοξίας ὁ φωστὴρ, Ἐκ-κλη-
σίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε,**

**τῶν μοναστῶν ἡ καλλονὴ, τῶν θεο-
λόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμά-χητος·
Γρηγόριε θαυματουργὲ Θεοσα-
λονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς
χάριτος· ἵκέτευε διὰ παντός, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Καὶ νῦν...

**Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ
χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρω-
πίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τε-
κοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.**

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

‘Οπι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

‘Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

**Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκω-
μιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν
ὤμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστα-
σιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι
συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μη-
μάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος
θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ
τοὶς ἐν ἄδῃ φῶς ἀνέτειλε.**

Δόξα Πατρὶ...

**Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ
νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι
ἔτεθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα,
ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον
ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκροὺς ἐξανέστησας, Παντο-
δύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε
δόξα σοί.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἔλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
Ἔχος πλ. α'.**

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοί. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καγῶ ἐδειλίασα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, καγῶ ἡρησάμην σε, ἄρα καλέσεις μὲ τοῦ λοιποῦ μαθητῆν, ἥ πάλιν δείξεις μὲ ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοούντα με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σώσον με.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατέδεξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. Υπερψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη θεογενήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαραποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, δτὶ ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, καὶ νύν δυσώπει ἀπαύστως,

πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἔχος πλ. α'

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἡσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄιαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπερ θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὁεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος πλ. α'.

Ἄγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοὶς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοὶς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυΐτικῶς, ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Ρύσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοὶς ἐρημικοὶς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῶς ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε σὺν τοὶς

ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὅν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὅρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ καμέ, Χριστὲ ἴπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν, Σὺ εἰ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νούς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται, πὺρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἀπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ώς ἐν Πατρί, ἄμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. **Δις**

Σπίχ. **Ἐ**ξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τάξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου

Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ιδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν'Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Çοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως

ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Πῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

“Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

'Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα ὁρθοίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὔσπλαγχνῷ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

'Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς

εὔσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σᾶσσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ)

'Ελέει καὶ οἰκτηρμοῖς...

KANONEΣ

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

'Ωδὴ α'.

'Ηχος πλ. α'. Ὁ Ειρμός.

Ἔππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἔξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὅμνον ἀδοντα.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ϲὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἐβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὔεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡγειρὰς μὲ πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθείς, ζωοδότα ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθοράς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρῳ μὲ εὐωδίασας.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκόν**

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοὶς χαρὸν ἔξανέτειλεν, εὐλογίαν πάσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοὺς πέρασι.

Κανάν α', Ωδὴ α', τοῦ Τριψίδην.

Ὕχος δ'

Ἄνοιξα τὸ στόμα μου

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων
οἱ πρόκριτοι καὶ γλῶσσαι
θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε εἰς
ἔνότητα ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν τὸν
πνευματορρήτορα θεῖον
Γρηγόριον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο στῦλος τῆς Πίστεως τῆς
Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας
Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ
πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης,
ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ιεραρχῶν
ἀληθῶς.

Δόξα Πατρί...

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας,
κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ
ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα καὶ
διμότροπος καὶ σύμφρων ἀνε-
δείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι,
θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὄδὸς
ὄδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώ-
ματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ πρὸς
βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ᾧ
με ἀνάγαγε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος πλ. α'.

Ο Ειρμός.

Ο πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γὴν τὴν
προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν
ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου

στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οὖ ἐκ πέτρας τὸ μέλι
θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερα-
τούργήσαντι, σοὶ προσενηγόχασι
Χριστέ, ὅξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα,
εὔεργεσίαν σοὶ ἡμείψαντο, παῖδες
Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκε-
πόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὲ
κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως
ἀναστάς, πᾶσι πιστοὶς παρέσχες,
τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἀνω-
θεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Οὐ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως
γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πα-
τρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν
ῶδίνων μητρικῶν, ὅθεν σε Θε-
οτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύη-
σας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττο-
μεν.

Κανάν α', Ωδὴ γ', τοῦ Τριψίδην
Ὕχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ῥεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν
σου φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν
τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ
πάσας ἐκκρουύμεθα, σοῖς Ἱεροῖς
συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων
Γρηγόριε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἣς μετ' ἥχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα Πατρί...

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφὲ ἀσκητικῶς ἔζωωσας ψυχῆς σου τὰ κινήματα καὶ ταύτην θεῖον ὅργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ πραιτέρει αἰσχράν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἡγάπησα, ἀλλὰ στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου Παρθένε Θεονύμφευτε, δῆσόν με θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

"Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηῷ

Τὸ τῆς σοφίας Ἱερὸν καὶ θεῖον ὅργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεοροῆμον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Οἶκος

Πρὸς τὸ Ἀγγελος πρωτοστάτης

Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἔξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς ἀνθρωπίνῳ νοῦ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἔξεστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾶν σοι Θεοροῆμον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε δι' οὗ τὸ σκότος ἥλαθη, χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισῆλθε.

Χαῖρε τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἀγγελε, χαῖρε τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, Ὅψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἴπας, χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἔξειπας.

Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν Ἡλιον, χαῖρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει, χαῖρε, δι οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ Τριαδίου.

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφὲ τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθὴς Ιεράρχης, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ Κυρίᾳ Πανάμωμε, σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὄπλιζομένων ἀθέων, Ἀχραντε κατὰ τῶν διούλων σου.,

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

ὝΗχος πλ. α'.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ώς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ώς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἄδαμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

΄Ο Οἶκος

Ἄκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ὄγκατα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἴδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Σπίχοι

Τεῖθρον Σκαμάνδρου, ώς ἐλέγξεως ὅδωρ,
Εὐανδρίας ἐλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἔκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Πάπα.

Σπίχοι

Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ὃ προσβὰς Πάπα,

Ζακχαῖος οἵα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ρουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,

Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυρος Ρωμανὸς ὁ ἐν τῷ Παριῷ, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Τὸ πρὸ σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,

Ο Ρωμανός σου, Σωτερ, ὁρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκῃ ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,

Ἀνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων Πάπας Ρώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Ρώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,

Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ

θαυματουργοῦ.

Σπίχαι

Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς
Ἀνίνας,

Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν
θαυμάτων.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

‘Τηπόμωημα τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ δευτέρα τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Σπίχαι.

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν
ὄντως μέγαν,

Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς
φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
Ἄνοιξω τὸ στόμα μου...
‘Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ὅσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ώδῃ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθορος πηγή, θίασον συγχροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.
ώδῃ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ

Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ώδῃ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ώδῃ ζ'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ώδῃ ζ'

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

ώδῃ η'

Σπίχ. **Ἄ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾩχος δ')

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοι γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπεροηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία
Ωδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἴερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βιάτω. Χαίροις

παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Ὄτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

“Ηχος β’.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὄτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'

“Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Ὕζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἵς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὃν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἢ ὑπέστη· μεθ' ὃν, Ἡγέρθη, κράξωμεν, ὥφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ τοῦ Ἅγιου

“Ηχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Χαῖρε Πατέρων καύχημα θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης πέλαγος τὸ τοῦ λόγου, πράξεως χαῖρε ὅργανον θεωρίας ἀκρότης θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων, Πνεύματος χαῖρε τέμενος καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον, “Ομοιον.

Δέσποινα πάντων Ἀνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις πρόφθα-

σον ἐν ταῖς θλίψει πάρεσο ἐν ἀνάγκαις τῆς τελευταίας ἡμέρας μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἀδης μὴ ἀπώλεια, Βήματι τοῦ Γίοῦ σου τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὡς Θεομῆτορ Δέσποινα (ὁ β' χορός) ποίησον σαῖς πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ. ὉΗχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοί αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπίχη Ἄναστασιμα δ'.

Σπίχη. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἀγγελοί, οὐκ ἥσθιντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφότερα γάρ ἐσφράγισται τοῖς ἔρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδοις ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχη. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπῶν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχη. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἴδεῖν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δὲ ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοὶς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχη. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀπερ ο κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Γίδος δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἡλεύθερωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα Ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα τοῦ Ἅγιου εἰς δ'.
ὝΗχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταχμάτων.

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήγυνσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνη τοῖς δῆμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ιεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήγυνσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνη τοῖς δῆμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ιεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί

Σπίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Όρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ ἔκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ Πίστεως τὸν σπόρον πληθύνας καλῶς, τῇ ἐπιμβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἐκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Σπίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὁσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι, καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρὸς ἀθλητής, καὶ ἀσκητὴς ἀναδέδειξαι,

καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα... Ἰδιόμελον τοῦ Τριψάνου
“Ηχος πλ. β’

Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὴν εὔσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι. Ἀνάστα ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Ἡχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχιαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

“Ηχος πλ. α’

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενεσίου, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἰ μόνος Ἀγιος, σὺ εἰ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἰπά' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον

Ἄντιφας πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ

Ἄντιφας β'

Κήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελών γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

Ἄντιφας β.'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άντίφωνον Β'. Ἡχος β'!

Σπίχ. Λινει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ δ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Сῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς..

Σπίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, δ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Сῶσον, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ δ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. α'!

Σπίχ. α' Λῦτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Άπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Μικρὰ Εἰσοδος. Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ δ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'!

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν

ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας,
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου
Ἔχος πλ. δ'

Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε,
τῶν μοναστῶν ἡ καλλονὴ, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος·
Γρηγόριε θαυματουργὲ Θεοσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ τῆς
χάριτος· ἵκετευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον
Ἔχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
εὐχαριστήρια,

Ἄναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

ρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**(γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον. Ἔχος πλ. α'

Ϲύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ
διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ϲ**ωσόν με, Κύριε, δτι
ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **1:10, 2:1-3**

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν
σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπο-
λοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ
πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσο-
νται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις
αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν
ἀγγέλων εἴρηκε ποτε· κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ
πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελ-
λόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-
νομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πε-
ρισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς
ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρ-
ρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λα-
ληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ
πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ
ἔλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν,
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλι-
καύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;
ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ
τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων
εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἄλληλοϋϊα **(γ')**. **Ἔχος πλ. α'**

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν
αἰῶνα ἀσομαῖ.

Σπίχ. **Ο**τι εἴπας· Εἰς τὸν αἰῶνα
ἐλεος οἰκοδομηθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Εἰς τὸ Ἐξαρέτως
Ἐπὶ σοὶ χαίρει.
Κοινωνικόν. Ἡχος Β'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώ-
νιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*).

Ἀπόλυσις
«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»
Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν.
Άγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.